

Generalforsamling 2007

Mundtlig beretning

Vi vil også i år følge den gamle tradition, at vi ved indledningen af den mundtlige beretning mindes vore kolleger, der er døde siden sidste generalforsamling. Derfor bedes I rejse jer og vi vil lade tankerne gå til de døde, som vi hver især kendte, - og for dem alle udtale et ”Æret være deres minde”.

Tak.

Jeg vil i år tage udgangspunkt i ”formandens hjørne” fra marts i år:

- Rygtet siger, at civilregistreringen skal flyttes til kommunerne.
- Rygtet siger, at der overhovedet ikke er behov for kordegne.
- Rygtet siger, at vore ansættelsesvilkår skal laves helt om.
- Rygtet siger, at kordegneforeningens formand overhovedet ikke kan binde et slips.

Hvad stiller vi op med rygter?

Enten lader vi være med selv at holde dem i live og tier dem ihjel

- eller vi argumenterer for en anden vej,
- eller vi modbeviser dem med vore handlinger.

Citat fra marts i år:

”Samfundet er under forandring. Statsinstitutioner og kommunale institutioner er for tiden i en voldsom forandringsproces, som ændrer arbejdsvilkårene for tusindvis af mennesker. Det samme gælder folkekirken, og det er godt, fordi forandring udvikler og holder i live. Det hele kører stærkt og vi skal ikke bare holde os på vognen, men være med ved styrepinden og præge udviklingen.

Det er positivt, at det hele ikke er som i de ”gode” gamle dage. Hvis det var tilfældet, var vi allerede overflødige.

Rygtet siger, at kordegne er gode til at levere varen hver gang, der kommer ny kirkebog, ny børnelov, ny navnelov, nye regnskabsregler og digitalisering af menighedsrådene.

Den slags rygter skal vi holde liv i og fortsat gøre til fakta.”

Det er vigtigt, at vi bevarer vores professionsstolthed samtidig med, at vi er omstillingsparate. Det er vigtigt, at vi fortsat beviser, at folkekirken ikke kan undvære os.

Det er en fælles opgave, hvor alle har et ansvar.

Et led i dette forsvar mod rygter og mod risikoen for at forsvinde i glemsel og tågesnak, er foreningens offentlige fremtræden.

I bestyrelsen er vi af den opfattelse, at vi skal være synlige i mediebilledet når vi selv finder det relevant. Det betyder, at

vi ikke skal blande os i alt, men udvælge vore kommentarer med omhu.

Samtidig skal vi helst ikke afvise henvendelser fra journalister, men vi er enige om, at det kun er formanden, der udtaler sig offentligt på foreningens vegne.

I al beskedenhed mener jeg, at vi har været ret synlige det seneste år:

- Der var stor opmærksomhed om vores mening om strukturbetænkningen, og herunder vores holdning til ledelse i folkekirken.

- Vi blandede os så meget, at Kristeligt Dagblad besluttede at lave et portræt af formanden.

- Det var os, der i Radioavisen morgenen efter finanslovsforliget som de første gjorde opmærksom, at navnelovsgebyret naturligtvis skulle havne i folkekirkens kasser, og ikke i statskassen som en skjult skat.

- Der har jævnligt været henvendelser om arbejdet med den ny navnelov.

Kort og godt: Journalister har opdaget, at der findes kordegne i Danmark.

Det interessante er, at Folketingets Kirkeudvalg også har opdaget det. Jeg skal i næste uge deltage i en høring, som udvalget arrangerer i anledning af lovforslaget om ændringer i menighedsrådsloven.

Desuden ved vi, at vore holdninger i både Kordegnenes Blad og på hjemmesiden bliver læst, - og de bliver også citeret i Menighedsrådenes Blad.

Når vi så taler om ledelse, er det stadig uforståeligt for mig, at man i lovforslaget, der nu behandles, ikke forholder sig til det egentlige problem, at der mangler uddannelse i kvalificeret daglig ledelse i folkekirken. Man har bemærket, at en del høringsvar efterlyser dette i forhold til præsters mulighed for at være daglige ledere, men det afvises bare med, at det jo ikke er værre end det nuværende system.

Vi havde dog regnet med et lidt højere ambitionsniveau! Et andet problem i lovforslaget er kassererfunktionen. Man har nu i sin visdom fundet ud af, at vi kordegne ikke længere skal betragtes som ansvarlige over for menighedsrådet. Der skal vælges en kasserer af menighedsrådets midte, og denne skal så være mellemlid mellem os og menighedsrådet. Vi reduceres til bogholdere. Trods flere høringsvar, der vil give menighedsrådene valgmuligheder, er dette bare afvist. Jeg kan hilse og sige, at man i adskillige menighedsråd ryster på hovedet.

I forhold til Kirkeministeriet er vi i gang med den helt store udfordring for bestyrelsen.

Jeg tænker her på forhandlingerne om overenskomst-ansættelse.

Kirkeministeriets udspil blev præsenteret i september, og i december blev vi med utvetydig præcision klar over, at ikke alle mener, at der er behov for en speciel stillingsgruppe, der kalder sig kordegne. Vi har haft opgaven, at argumentere for, hvad der adskiller os fra andre kontorassistenter, og det har vi så gjort, med det resultat, at der fortsat arbejdes med stillingsgruppen kordegne i folkekirken. Vi har med en række eksempler anført, at vi har meget til fælles med en

kontorassistent, men at kordegnfunktionen er bredere og at det er nødvendigt for folkekirken med en bred rekruttering til kordegnstillingerne.

Der forhandles nu om en fælles organisationsaftale for kordegne, kirketjenere og sognemedhjælpere. Der var lagt op til, at graverne var med i samme klump, men de har sagt nej. Sideløbende forhandles der med organistorganisationerne om fælles overenskomst for musikerområdet.

Teknisk vil det være sådan, at vi skal omfattes af CO-II fællesoverenskomsten, hvor den fælles organisationsaftale skal supplere denne. Hertil kommer så et særskilt protokollat om forhold, der er specifikke for kordegne, og her kommer lønspørgsmålet ind.

Desuden er det teknisk sådan, at det er CO-II, der forhandler og skal indgå aftalen, men der sker naturligvis ikke noget, som vi ikke er med i.

Vi er indstillede på, at der skal laves en overenskomstaftale. Det er en ordentlig mundfuld, og der er lang vej endnu. Set med vore briller, ønsker Kirkeministeriet kort sagt, at beholde deres fordele ved de nugældende regler og samtidig fjerne vore fordele ved vores ansættelsesform.

Samtidig skal vi ikke være blinde for, at vi gennem en overenskomst kan skaffe os forhandlingsret over en lang række medhjælperstillinger og en del præsteseekretærstillinger. Det kan heller ikke afvises, at en del kordegnassistenter vil kunne aflønnes bedre i et nyt system.

- og det er der faktisk ganske mange menighedsråd, der ønsker.

Til beroligelse for forsamlingen lægges der ikke op til nogen form for tvungen overgang for allerede ansatte tjenestemænd

og tjenestemandslignende ansatte, men bestyrelsen må nøje vurdere, hvordan verden vil se ud for vore kommende kolleger.

Desuden skal vi tænke i helt nye baner, da en lang række af vore kendte cirkulærebestede regler, simpelthen kun er gældende for tjenestemænd og tjenestemandslignende. Det gælder f. eks det nugældende TR-cirkulære og opmålingsreglerne af 18. oktober 2004.

Sideløbende med disse forhandlinger går dagligdagen videre med de normale forhandlinger med Kirkeministeriet.

Genanvendelse af superbrugertillægget er omtalt i den skriftlige beretning på side 6. Det er aftalt, at vi kan anvende 500.000 kr. 2 gange til engangsvederlag i perioden 1. april 2006 – 1. april 2008. Derefter vil samme beløb fortsat være til rådighed uden begrænsning i anvendelsen. Jeg ved udmærket, at 500.000 kun er 2/3 af superbrugertillægget, men set i lyset af den upræcise aftale fra 1999 er jeg af den opfattelse, at 500.000 er betydeligt bedre end 0, der var Kirkeministeriets udspil, eller for den sags skyld 350.000, som var Personalestyrelsens kompromisforslag.

Der er nu lagt op til, at vi anvender pengene sammen med lokallønsmidlerne for 2006. Det betyder, at vi for perioden 1. april 2006 – 1. april 2007 kan anvende godt 1,1 mill. kr. Kirkeministeriet er ikke indstillet på at aftale varige omklassificeringer, men vil godt udmønte det hele til engangsvederlag. Det vil så betyde, at et lignende beløb + en ny lokallønspulje til være til rådighed fra 1. april i år. Vi agter på den baggrund at foreslå en solidarisk løsning, der

giver et (om end symbolsk) vederlag for arbejde med indførelse af den ny navnelov.

Forberedelserne til de almindelige overenskomstforhandlinger kaldet OK-08 er i fuld gang. I CO-II's hovedbestyrelse er det besluttet, at lønmodtagerkravene skal være bredere formuleret, end det hidtil har været praksis. Vi kalder det tematiserede krav. Det har sammenhæng med, at modparten, Finansministeriet, møder med brede holdningsprægede krav, og så dur det ikke, at vi har låst os fast i specifikke krav om lidt mere løn og bløde sko til organister. Kordegneforeningens bestyrelsen har endnu ikke behandlet spørgsmålet, men det skal ske i de kommende måneder.

Et andet problem, som trænger til løsning, er kordegneuddannelsen.

Som I har bemærket i den skriftlige beretning på side 7, og også har hørt her på landskurset, er der nu langt om længe kommet gang i arbejdet med en gennemgribende revision af uddannelsen.

Arbejdet kører godt, men der er et sideløbende problem med overgangsordninger. Det er utilstedeligt, at igangværende uddannelser er stoppet, før der er noget nyt. Vi har en række medlemmer, der er lokket til at begynde på en kordegneuddannelse, og nu har det lange udsigter med en afslutning. Der er folk, der alt for længe er låst fast i vikaransættelser og konstituering på grund af manglende uddannelse.

Dette problem skal løses, - og det haster!

- og derfor glæder vi os over Kirkeministeriets nye meldinger i går og i dag.

Vi påvirker gennem uddannelsesudvalget og heldigvis er der medlemmer og menighedsråd, der forsøger at fastholde ministeriet på deres forpligtelse.

Desværre konstaterer vi, at ministeriet ikke engang overholder de mest basale forvaltningsregler i forhold til at give menighedsråd m. fl. et svar på deres henvendelser. Det er ellers det, man ved mange lejligheder fortæller os, at man skal.

På de indre linier i foreningen kører tingene godt.

Der er god bemanning på sekretariatet og bestyrelsen fungerer i et godt samarbejde.

Vores kampagne for at få kandidater til landsbestyrelsen har virket efter hensigten, og vi skal derfor senere i aften have et reelt valg til 3 poster i bestyrelsen. Det er dejligt.

Nu er det så min drøm, at det samme vil gentage sig til efteråret, når I skal vælge tillidsrepræsentanter. Det er simpelthen nødvendigt, at I besætter alle pladser, - men det sker kun, hvis I stiller jer til rådighed.

Så derfor:

Kan du ikke overtale en anden, må du selv stille op!!

Til slut vil jeg minde om, at denne beretning skal høres i sammenhæng med den skriftlige beretning i hæftet, og i den er der desuden henvist til, at bestyrelsens praksis- og visionsbeskrivelser på hjemmesiden er at opfatte som en del af beretningen.

Vi har stadig en god og livskraftig forening og det er stadig dejligt at være kordegn.

- og med disse ord overlades beretningen til generalforsamlingens behandling.